

S a m.

Lojze Zbačnik.

Ivan je sunkoma vstal in se o-potekel po sobi, roke na čelu. Potem je sedel in udari z glavo ob mizo. Kakor bogve odkod, iz daljave, na krilih vetra nemara, so prišle besede:

"Anica, Anica! Zakaj si mi to naredila?"

Anica pa je bila vsa zmedena in preplašena.

"Kaj... kaj si tako mislil? — V resnici, Bog mi je pričla, nisem vedela! Mislija sem... Ivan je šaljiv fant in mi tako, za kratek čas piše tako lepa pisma. Tudi oni študent, Magajnov, mi je pisal tako lepa pisma, skoro me je zmešal, ko pa je prišel domov, me je komaj pogledal."

Ivan pa je ihtel kakor otrok, trudil se je, pa si ni mogel pomagati. Anica je vila roke: moj Bog, kaj storiti? Položila mu je roke na glavo in pogladila lase, ki so bili še mokri od znoja.

"Nikar, ti ubogi moj fant! Pogledaj saj — se je domislila, "saj sem starejša od tebe, dve leti starejša, kaj bi s tako staro? Do biš mlajših, kolikor hočeš, in lepših..."

Ivan je dvignil glavo, potlačil ihtenje, obrisal solze toda ves obraz je še trepetal v mukah in oči so gledale tako nesrečno, tako žalostno, in mladi krčmarici se je zdela, da je škoda tako lepih oči...
"Nikoli, Anica, nikoli ne bo druge", je odgovoril Ivan in njegov glas je bil ves slab in majhen.

In potem je preteklo nekaj dolgih minut. Tišina, taka smrtna tišina, prerušana samo od enakomernega brenčanja muh. Enake se je premaknilo nižje in je skozi razpoko v okenskem zastoru zarisalo na tla rumeno sliko, nešteto majhnih telesa je plesalo v tistih dveh žarkih ki sta padala skozi okno. Anica je molčala, zavzdihnila, ubogi fant se ji je zasmilil. Ivan se je ozrl v njene oči, ah tako lepe, tako globoke, in zopet se mu je iztrgala vzhdi iz prsa, glava se je naslonila na mizo.

"No, na, je tolažila Anica in pri tem ji je prišlo na misel nekaj veselega, neumnega. Prijela ga je za lase, kakor trmasto jokajočega otroka, vzdignila glavo in ga poljubila na drhčece ustni. "Da ti bo manj hudo!" je rekla.

"Vlačuga!"
Ivan je zakričal, vstal, zbežal — — —

II.

Ženske so brusile jezike, moški zmačevali z glavami: "Ne bo dolgo! Mu utegne zmanjkati!" Ivan Polaj pa je sedel v gostilni od jutra do večera in pil. Plenkača je počivala, sekira se zaprašila, žaga zarjavela. Srebrne krone in pisani bankovci s krvjo pridobljeni, so šli, kakor so prišli, in o, še hitreje, veliko hitreje in veliko lažje... Tako so tekli dnevi, tedni, meseci, prišel je priatelj.

"Kaj delaš vendar, kaj počneš? Glej, ljudje kažejo že za tabo!"
"Kaj me briga!" je odgovoril Ivan in topil žalost v vinu. Čez par dni pa je šel in mu je povedal povest svoje tuge.

"Eh, beži, beži", se je nasmejal prijatelj. "Zaradi enega predpasnika si vendar ne boš pokvaril vsega življenja! Manjka se jih!"

Ivan pa je odkimal in pil naprej.
Potem pa je prišel predpust. Po gostilnah so plesali in družstvo je priredilo veselico.

"Pojdi plesat, Ivan!" so ga bodrili tovariši — On pa je zmaljal z glavo in ni šel; temno je gledal v to veselo vrvenje, molčal in zvrčal kozarec za kozarec.

Takrat pa je prišla Lovčetoova Manica s katero sta včasih skupaj hodila v šolo, skupaj pasla živino.

"Kaj se tako jezno držiš? — Pojdi, pojdi plesat!" Ivan pa se je branil.

"Poštenemu dekletu vendar ne boš odrekel; ne bi bilo lepo od tebe", so rekli fantje. In Ivan se je zavrtel, čelo se je zjasnilo, v oči je prišel blesk.

O polnoči je spremil Polaj Lovčetoovo domov. Noge so se nekoliko opotekale, toda misli so bile jasne.

"Poglej, kakšen si", ga je rahlo karala Manica. "Kaj ti je, dni ga ni bilo na izpregled."

treba tega? Kaj ne bi lahko potekel po sobi, roke na čelu? Škoda te je!"

Ivanovo srce je bilo polno hvaležnosti in polagoma je prihajalo vanj upanje, komaj slutnji podobno.

Lahko bi, je pomislil in tisto noč ni mogel spati. Misli so bile nemirne in so bežale k Manici.

Toda bele krone so skopnele, pisani bankovci poleteli. Za hišo jih je bilo premalo, komaj za dobro posteljo, pa ravno še dovolj za pot v tujino. Ivan Polaj je praznoval veliko noč sredi prostora morja...

Od Manice se je poslovil, toda srca ji ni razkril. Bal se je: če bi rekla "Ne!", kako bi to prenesel? In v Ameriki je delal, zopet je pela plenkača, zopet je tekel znoj; toda ni mu šlo od rok, negotovost ga je mučila. V nedeljo popoldne je sedel in napisal, samo dvoje pismem je raztrgal, tretje je bilo dobro. Nemara ni bilo tako lepo, tako izbrano kakor ono, katero je bil napisal Anici, toda bilo je moško odkrito: "Rad te imam, počakaj me! V dveh letih se vrnem, tretje ti postavim dom in potem te popelem vanj."

Čez mesec ali kaj je prišel odgovor. Nič ni obetala, ničesar odrekla. "Nič ne vem, kaj je to: rad imeti. Imam prijateljice, ki imajo fantje in so vse srečne. Toda jaz ga nimam in vendar mi ni dolgčas." Tako je pisala in Ivan je bil žalosten. Tako mu je bilo, da bi pustil vse delo in šel. Kam? Kamorkoli, še dalje, še dalje, da bi ubežal tem mislim.

Za koga bi delal, za koga bi se trudil? Za samo smrt ima dovolj in še preveč!
O, če ne bi bilo upanja! In če bil bil Ivan mlad! Tako pa je v dveh, treh dneh žalost odšla mimo in misli so postale lepe, vesele. — Zakaj bi bil žalosten, saj ti zasmilil. Ivan se je ozrl v njene oči, ah tako lepe, tako globoke, in zopet se mu je iztrgala vzhdi iz prsa, glava se je naslonila na mizo.

"No, na, je tolažila Anica in pri tem ji je prišlo na misel nekaj veselega, neumnega. Prijela ga je za lase, kakor trmasto jokajočega otroka, vzdignila glavo in ga poljubila na drhčece ustni. "Da ti bo manj hudo!" je rekla.

Ivan je zakričal, vstal, zbežal — — —

Ženske so brusile jezike, moški zmačevali z glavami: "Ne bo dolgo! Mu utegne zmanjkati!" Ivan Polaj pa je sedel v gostilni od jutra do večera in pil. Plenkača je počivala, sekira se zaprašila, žaga zarjavela. Srebrne krone in pisani bankovci s krvjo pridobljeni, so šli, kakor so prišli, in o, še hitreje, veliko hitreje in veliko lažje... Tako so tekli dnevi, tedni, meseci, prišel je prijatelj.

"Kaj delaš vendar, kaj počneš? Glej, ljudje kažejo že za tabo!"
"Kaj me briga!" je odgovoril Ivan in topil žalost v vinu. Čez par dni pa je šel in mu je povedal povest svoje tuge.

"Eh, beži, beži", se je nasmejal prijatelj. "Zaradi enega predpasnika si vendar ne boš pokvaril vsega življenja! Manjka se jih!"

Ivan pa je odkimal in pil naprej.
Potem pa je prišel predpust. Po gostilnah so plesali in družstvo je priredilo veselico.

"Pojdi plesat, Ivan!" so ga bodrili tovariši — On pa je zmaljal z glavo in ni šel; temno je gledal v to veselo vrvenje, molčal in zvrčal kozarec za kozarec.

Takrat pa je prišla Lovčetoova Manica s katero sta včasih skupaj hodila v šolo, skupaj pasla živino.

"Kaj se tako jezno držiš? — Pojdi, pojdi plesat!" Ivan pa se je branil.

"Poštenemu dekletu vendar ne boš odrekel; ne bi bilo lepo od tebe", so rekli fantje. In Ivan se je zavrtel, čelo se je zjasnilo, v oči je prišel blesk.

O polnoči je spremil Polaj Lovčetoovo domov. Noge so se nekoliko opotekale, toda misli so bile jasne.

"Poglej, kakšen si", ga je rahlo karala Manica. "Kaj ti je, dni ga ni bilo na izpregled."

"Ha, ne bom več muha!" je udaril s pestjo po mizi in se je ogibal gostilne, kjer so se smejele velike oči izpod temnih las. Tem več pa je popival drugod.

In nekega večera je izginil. "Zmanjkalo mu je, ni čudno", so dejali ljudje in so kmalu pozabili nanj.

In zopet je delal v tujini, obilo ga je bilo kesanje. — Kaj se izplača, da se trudim toliko časa s težkim delom samo zato, da to potem razmečem doma zaradi zaradi...

Ni izgovoril poslednje besede. — Plenkača je pela zopet, toda moj Bog, kakšna je bila ta pesem! Srce, to neumno srce ni dalo miru. Tolarji so se množili, toda Ivan jih ni štel, ni se jih radoval. Čemu?

"Samo, da bom vedel", je dejal nekoč in napisal. Napisal je naglo, kakor mu je prišlo na misel in ni izbiral besed. In čez mesec dni ali kaj je prišlo pismo od sovaščana: "Ne bodi neumen! Tinica se norčuje in kaže tvoje pismo vsakomu, ki pride v gostilno."

Ivan Polaj je zaklel besno, divje in se napil še tisti večer. Nekaj dni je tako zapil, ves prisluček je skoro zapravil, potem pa se je oglašil ponos.

"Za koga ali za kaj se pravzaprav noriš? Čemu to pasje življenje?" — Ha, denarja si nabereš in potem se vrnem in jim pokazem, kdo sem jaz, Ivan Polaj! Sezidam si hišo in bom živel lepo, gosposko življenje, četudi sam.

Nemara je bilo še kaj bridkosti v tej misli. Toda Ivan je delal pridno in skoparil. In z delom je prišel denar, prišlo je pozabljenje. In ko se mu je zdela, da je njegovo srce lahko, da so zaceleli rane, se je dvignil in odšel domov.

Takrat je bila zima, sneg je belil hrib in dol. V trgu si je Polaj najel sani, med življenjnjem kraguljkov je pridrčal v rodno vas. Ljudje so gledali, skoro ga niso poznali, in kadar je kdo govoril z njim, ga je nazval gospoda in ga je vikal. On pa je bil zelo prijazen in je zatrjeval, da je še vedno stari Polaj, malo bolj pameten seveda... Tudi zdaj je hodil še po gostilnah, toda pijančeval ni več, in krčmarica Anica se je čudila, da je vendarle pozabil. On pa je bil dobre volje, smejal se je z Anico, šalil z Manico, in ko je Tinica — tudi že srečna zakonska žena — rodila prvo dete, je bil gospod Polaj krstni boter. In nekega dne se je pogodil s sosedom, da mu je odstopil kos sveta ob cesti. Sosed si je mel roke in pravil strmečim vaščanom: "Sakra, ta mora imeti denarja! Izborno kupčijo sem napravil!" Polaj pa je meril in iskal delavec. "Spomladi bomo zidali", je omenil včas kar tako mimogrede.

A prika je spomlad in kupljeni svet je ostal prazen. Ljudje si niso mogli razvozljati uganke.

"V stare grehe se je povrnil", so govorili in se privadili.

Pred tem je bila nekoč svetla, jasna noč, lepa v svojem pričakovanju bližnje pomladi. Ivan Polaj se je bil odpravil in stopil po vasi. A v njegovemu sreču se je oglašil dvom.

"Trikrat si padel pod tem križem in zdaj boš četrtič! Ne verjemi, vse so enake!"

Obstal je na sredi vasi, neodločen: pojdem — ne pojdem. Potem pa je stisnil zobe, skrčil pesti:

"Ha, ha, ne boste me več!"

Krenil je v gostilno, v njegovo srce se je naselilo sovraštvo proti lepemu spolu, proti vsemu svetu. In tako sedi tam in gleda temno, molče — sam.

Ob oknu na koncu vasi pa sloni mlado, deviško telo, trepete samo... Po vasi pojejo fantje, a njega ni med njimi. Zaman je tvoje hrepenenje, in kdo ti je kriv? — — —

Slika iz druge balkanske vojne.

Eden najboljših srbskih kirurgov je dr. Mile Petrović. Udeležil se je prve, kakor tudi druge balkanske vojne kot vojaški zdravnik. Vztrajal je na svojem mestu, dasi bi sam opetovano potreboval zdravniške pomoči.

Za časa srbsko-bolgarske vojne je obolel na disenterijo, a dasi bolan, vendar je ostal na svojem mestu ter vršil na prvih pozicijah svojo samaritansko službo z največjo žrtvovalnostjo.

S pozicije na Črnem Kamnu v bolgarsko-srbski vojni je pisal svojem pismo, ki podaja zanimivo sliko dogodkov na bojišču. To pismo, iz katerega smo izpustili samo par mest, se glasi tako-le:

"Vojna z Bolgari je bila diametralno drugačna, kakor ona s Turki. Prodirali smo silno počasi in nalezli vsak trenotek na obupen odpor s strani Bolgarov, katerih obup je bil v toliko večji, v kolikor so jih pri umikanju pred našim artilerijskim ognjem, zlasti pred strašnim streljanjem naših havbic ustavljali njihovi častniki z revolverji mitraljezami, da, celo z artilerijo. Reževo so bežali pred tem ognjem, kakor brezumni, pobesneli, umikajoč se pred našim ognjem, na drugi strani pa beže, pred svojo artilerijo v smeri proti našim bojnim vrstam.

V enem izmed takih strašnih trenotkov — dne 4. julija ob 1. popoldne, ko sem bil ravno pri divizionarju na pozicijah, sem bil svedok žalostnega in strašnega mesarjenja. En kilometer od našega hriba so se videle strme stene Kalimanske Čuke. 3. polk 2. poziva je dobil ukaz, da izvrši napad.

Od boleznih, disenterije in kolere, od nespavanja, gladi in nepretrane borbe, se je naš 3. polk jedva premikal, ustavljajoč se po vsakem 4. do 5. koraku. Hrib

je bil tako strm, kakor da bi se vzpenjali na Kalimegdanski vrh, kjer je najbolj strm.

Tako z bolgarske, kakor z naše strani je bljuvala havbiška in poljska artiljerija granate in šrapnele.

In pod tem ognjem jekla in svineca je naš voj prodiral vedno višje in višje. Ni še prispel do skrajne črte bolgarskih utrd, ko so stopile v akcijo naše havbice in jele sipati ogenj naravnost v bolgarske utrdbe.

Kolosalne mase zemlje in kamenja so zletele v zrak, Ljuba Vukičević pa je vzkliknil: "Doktor, ali vidite, kako lete mrtna trupla ubitih bolgarskih vojakov v zrak, kot vrtiljaka se nekoliko trenotkov vrte v zraku, potem pa padejo razmesarjeni na zemljo!"

Strašnejše slike še nisem videl. Ali pri vsem tem, da je naša artiljerija očistila pozicije, vendar je dospelo do skrajne črte bolgarskih vojakov 2. bataljona 3. polka, njim na čelu daleč nad vsemi Kosta Mihajlović, ki mu pravijo Rus.

Ti ga poznaš: ima liho nasproti Bogdanovića.

Brezuspešno je bilo njegovo junaštvo, pogodila ga je svinčenka in padel je mrtev na zemljo. Holm je bil zavzet, ali ne osvojen.

Bolgari so z opetovanimi nočnimi napadi poskušali, da si pribore nazaj izgubljene pozicije, ali so vedno pred strašnim učinkom granatskih in šrapnelkih strelcov krvavo plačali svoj neuspeh.

Jekleni obroč se je polagoma, zelo polagoma zoževal da 18. julija.

Bolgari so izvršili še par obupnih protinapadov, a brez nade na uspeh. Skoro na to pa je bilo sklenjeno premirje.

"A sedaj, bratko, pohitimo domov, dovolj je že vsega. Bili smo pred Odrinom, bili smo ob Caltaldeži in se borili, toda takšne borbe, bratko, ni bilo, kakršna je je bila sedaj!" — tako so se razgovarjali Bolgari z našimi vojniki iz Pirota. Ali: "Ne streljaj, brezumni polk, sedaj je premirje!" tako so klicali bolgarski vojniki našemu 2. pehotnemu polku. "tudi mi smo streljali na vas, ko ste zajemali vodo iz studenca."

Od kinematografa nimamo ne miru ne pokoja. Kamorkoli se ganeš, povsodi te dobi fotografji.

Slike so popolnoma originalne in ako se posrečijo, bodo reprodukcije zelo lepe, zlasti te-le: "Odhod štaba moravske divizije na pozicije", "Sprejem prestolonaslednika, ki pregledava čete na pozicijah". Naši in bolgarski okoli samo 50 metrov oddaljeni drug od drugega z vojniki" itd.

Ko so se Bolgari po proglašenju miru vračali domov, so prihajali k našim okopom in govorili:

"Sa zdravje, bratko, mi si hiorime na dom, a i vi šte se vrnete na dom si vaš, Slava Bogu, nema više tepanje, da ni je živ car Petar, a kad pristigneme na prestoničata Sofija šte protestirame

na naš Ferčo za vsiškoto, što beše..." (Na zdravje, bratko, mi odhajamo domov, a tudi vi se vrnete na svoj dom. Slava Bogu, ni več pretepanja (boja)! Naj nam živi car Petar, a kadar prispemo v prestolnico Sofijo, bomo pri našem Ferču protestirali radi vsega, kar se je zgodilo...) Rokovali so se kot najboljši prijatelji in se ločili.

Njihova četa je stopila v vrste, začulo se je povelje, godba je zasvirala veselo koračnico in polk, ki se je skrčil na en sam bataljon, se je jel pomikati proti bolgarski meji.

Samo en bolgarski major je zaostal, zrl je tužno na svoj polk, s katerim se je boril, potegnil mirno revolver in ga sprožil sebi v prsa.

Težko ranjenega so prinesli k našemu 2. polku, kjer je izdahnil.

Bil je rodom iz Velesa. V svojem šovinizmu je smatral, da sta Veles in Makedonija padla v robstvo, ker sta prideljena Srbiji. Ztalo je izvršil samomor. In ako je bil tudi šovinist, vendar mora pred njim vsakdo smeti klobuk, kakor tudi pred onim našim majorjem, ki se je pri Krivi Palanki ustrelil, ko ni mogel odbiti bolgarskih napadov in mu je bil ves bataljon uničen..."

NAZNANILO IN PRIPOROČILO.

Čenjenim našim naročnikom in ostalim rojakom v državi Pennsylvaniji naznanjamo, da je naš poseben zastopnik za to državo splošno znani rojak

g. MIKE BAMBICH, 929 Talbot Ave., Braddock, Pa., kateri je od nas pooblaščen pobirati naročnino za naš list in knjižice, vsled česar ga rojakom najtopleje priporočamo.

Upravni: "Glas Naroda".

NAŠ GOSPODAR,

edini slovenski magazin v Ameriki. Izhaja na 32 straneh vsak mesec in velja za vse leto samo \$1.00. Prinaša podučne članke za gospodarstvo, gospodinjstvo, lepe povesti, razprave o naših gibanjih in zanimivosti iz elega sveta. Pošlji denar na:

Naš Gospodar, 2616 S. Lawndale Avenue, (10-8 v 2 d) Chicago, Ill.

\$2.00 mesečno! 12 pesem zastoni!

Krasne stroje prav poceni. Pošljamo naravnost iz tovarne. Novi slovenski rekord. 12 pesem zastoni. Pišite po krasen cenik. Transatlantic Co., 72 Cortlandt St., New York, N. Y.

FRANK SAKSER

Glavni urad:

82 Cortlandt St., New York, N. Y.

Podružnica:

6104 St. Clair Ave. N. E. Cleveland, O.

Pošilja

denarje v staro domovino

potom c. kr. poštne hranilnice na Dunaju; hitro in ceno.

Prodaja

parobrodne listke za vse prekmorske parobrodne družbe po izvirnih cenah.

Tisoče Slovencev se vedno obrača na to staro tvrdko, a nihče

ne more tožiti o kaki izgubi.

Kitajska armada.

Na dalnjem vzhodu se zopet mrači in vsak čas začne lahko treskati. Stari računi med Kitajsko in med Japonsko še niso poravnani in zdaj se zdi Japoncu čas upogod, da spravi to stvar v red, magari z novo vojno. Japonska se vojne ne boji, četudi je dosti manjša od Kitajske, po prebivalstvu in denarju tako majhna, da bi se Kitajski pravzaprav se primerjali ne smela. Japonska dela napram Kitajski tisto politiko, kakor jo delajo Zdr. države napram sesterskim republikam srednjameriškim. Pošilja namreč vstajem protovoljce, če pa kateri teh protovoljcev pade v boju, zahteva za ta "umor" zadostneje. Tako dejajo Japonci na Kitajskem. Kitajski revolucionarji so deležni najizdatnejše podpore iz Japonske. Sicer ne nastopa Japonska nikjer oficijelno, ali njene prste je povsod videti in čutiti. V Nankingu se vojskuje v vrstah revolucionarjev polno japonskih oficirjev, zlasti vse topničarstvo vodijo ti japonski strokovnjaki in sicer z uspehom. Na pritožbe kitajske vlade glede oficirjev, je odgovorila japonska vlada, da nima nobenega vpliva na te ljudi in da so se brez njene vednosti pridružili revolucionarjem. Čim pa so bili trije oficirjevi ubiti, je nastal na Japonskem vihar in japonska vlada je začela razburjena zahtevati zadostneje. To kaže, kako sistematično dela Japonska na to, da bi se s Kitajsko zapletla v konflikt. Japonska hoče vojno in zato ni dosti dati na tiste pomirljive vesti, ki jih zdaj in zdaj razpošilja po svetu.

Z ozirom na to je gotovo času primerno, da si malo ogledamo kitajsko armada. Kitajska vlada je ravno pred nekaj tedni sklenila, da vpelje splošno vojaško dolžnost za vse Kitajce, ki so prekorčili 24. leto svoje starosti. Izbrali bodo seveda le boljše, manj sposobne pa hočejo poslati kot oborožene koloniste v obmejne dežele. Guvernerji posameznih kitajskih dežel so že ukazali prešteti zapisnike tistih, ki so za vojaško službo sposobni. Seveda, kitajski uradi so še vse bolj okorni in počasni kakor naši, njih zanikrost je naravnost veličastna in zato ne more nihče slutiti, kaj bodo pripravljala dela za uvedbo splošne dolžnosti gotova. Kar dar bo ta dolžnost dejansko vpepljana, bo imela Kitajska preogromno armada — če jo bo sploh mogla oborožiti — a vsaj deset let ni misliti, da bi bila vpepljana splošna vojaška dolžnost in zato nam pri sedanjih razmerah ni treba nič izrov na to jemati. Če pride do vojne med Kitajsko in Japonsko, jo bo morala izvojevati kitajska armada in sedanji svoji sestavi.

To armada in njena svojstva spoznamo lahko iz obsežnega materijala, ki so ga nabrali in obrednili vojaški izvedenci, ki so imeli ne le pri zadnji kitajski revoluciji pred dvanajsetimi leti, nego tudi sicer priliko, videti kitajsko armada v miru in v vojni in spoznati njene slabosti in vrline.

Nekateri teh vojaških izvedencev so mnenja, da Kitajci sploh niso porabni za vojaške naloge. Drugi so zopet mnenja, da je Kitajci iz severnih dežel že se uporabljen za vojaka, Kitajci iz toplih južnih dežel pa da ni za nič. V enem pa soglašajo vsi izvedenci: da je v kitajski armadi pravzaprav preskrbljeno z disciplino.

Patrijarhalno razmerje med gospodom in podložnim, med posestnikom zemljišča in obdelovalcem, je ohranjeno tudi v armadi. Razloček med vojniki in oficirji je le navidezen; so tudi v kitajski armadi vsakovrstne šarže in različne stopnje oficirji, a v bistvu je cela divizija le ena velika rodbina, ki ji zapoveduje ata general, otroci pa so časih ubogljivi in pridni, časih pa tudi ne. O tistem redu, ki vlada v evropskim armadah, na Kitajskem se govora ni. Za svojega vodjo bi šli vojniki tudi v ogenj, če bi bili namreč z njim zadovoljni, a tako, kakor v evropskih armadah, se kitajski vojniki ne dajo komandirati. Evropski vojaški atašeji, ki so opazovali kitajsko armada, ko je marširala na Nanking, pripovedujejo, da so kitajski oficirji z vojniki ravnali tako nežno, kakor bi imeli pred sabo kake deklice in da so se z njimi morali

pogajati, do kam bodo marširali in koliko časa bodo počivali.

Stanovski čut je pri kitajskem vojaku zelo razvit. Vojaki se smatrajo za prvi in najvažnejši stan v državi, zaničujejo vse druge stanove in zahtevajo zase vse mogoče privilegije. Kitajski vojniki stoje na stališču, da je njihova edina naloga, streljati na sovražnike, ali jih z mečem ubijati, a nečejo niti za to potrebnih del izvrševati. Kitajski vojak ne koplje nasipov, ne prenaša smodnika ali komisa, ne prenika vozov ali topov, ne nosi vode in ne kuha. Samo vojskuje se. Vsa druge dela mora opravljati "kuli", najnižji činarnik, ki ga pozna Kitajska. Severnokitajska armada na primer ima več kompanij pionirjev, a nikar misliti, da prime kateri teh vojakov za lopato in za kramp ter popravi cesto, ali da vzame sekuro in obseka tramovce za most. To vse naredi "kuli", vojak ga le nadzoruje in če treba ošteje in obra.

Medtem ko je severnokitajsko vojaštvo, kadar je enkrat v ognju, prav vztrajno in hrabro, govore evropski poznavalci kitajske armade o srednjekitajskih četah samo z največjim zaničevanjem. Tako je velika, do zob z najmočnejšimi puškami oborožena kitajska armada, kar zbežala, ko jo je napadlo nekaj sto Mongolov, ki se pravih pušk niso imeli, kaj se topov. Kitajski vojniki so pometali puške od sebe in prepustili topove sovražniku ter samo bežali in bežali...

Marsikako slabost kitajske armade je pripisovati nezadostni vojaški izobraženosti oficirjev in dabi in površni vojaški vzgoji rekrutov. Poglavitni nedostatek pa so patrijarhalne razmere v armadi in pomanjkanje vsega smisla: obeni blagor, za srečo in korist lomovine. Mar je kitajskemu vojaku domovina, nič več, kakor njegovemu generalu. — Enemu kakor drugemu je vojaški stan oklice in nič drugega, vojak sluša, ker dobi plačo, ker ima boljše življenje, kakor navadni delavec, in ima upanje, da v slučaju vojne ali revolucije naropa ali natrade toliko, da bo za vse življenje preskrbljen. Tako mislijo in tudi generali, tako je vse, kar kakemu katoliškemu škofu, za denar gredo v boj — za denar pa so tudi vsak čas pripravljeni zdati svojo domovino, magari celo Japoncem.

To spoznanje je napotilo kitajsko vlado, da poskusi z uvedbo splošne vojaške dolžnosti, ne le povečati kitajsko armada, nego je tudi izboljšati. Evropski izvedenci so mnenja, da se bo na ta način pač marsikaj doseglo, vendar še dolgo ne toliko, da bi kitajska armada postala podobna katerikoli evropski, že ker kitajski narodni značaj to ovira. Šele, kadar bodo imeli na Kitajskem šole, bodo mogli upati, da ustvarijo disciplinarno in zanesljivo armada. Če se Japonska sedaj loti vojne s Kitajsko, bo tudi majhna japonska armada lahko največje kitajsko armada razbila. "S. N."

Razne zanimivosti.

O boleznih soproge ekskralja Manuela

kraljice Viktorije Avguste poroča "Schles Zeitung" iz Lizbone od tamošnjega zastopnika kralja Manuela, da razširja senzacionalne vesti o tej bolezni republikanske vlada, ki se čuti vznemirjena vsled poroke kralja s hčerjo kneza Hohenzollerna. Kralj Manuel se je med boleznijo svoje mlade žene izkazal kot zelo skrben soprog. Kraljica je bila namreč tako nepredvidna, da se je v mrzlih septemberskih večerih izprehajala v lahki poletni obleki ob Starnberškem jezeru ter se vozila tudi v odprtem avtomobilu, vsled česar se je znatno prahladila. Prehlajenje je imelo za posledico infekcijsno hripo z nevarnimi stranskimi pojavi ter je zdravnik dr. Romberg odredil, da se kraljica prepelje v bolnišnico. Kralj Manuel se je moral zadovoljiti s podstrešno sobico, kajti preselil se je sam istotako v bolnišnico, da je mogel biti vedno v bližini svoje soproge. V kratkem bodo prepeljali kraljico v Sigmaringen in koncem tega meseca se bo kraljeva dvojica preselila v svojo stalno rezidenco v Rishmond. Republikanci, ki so se že veselili

na škandal, povešajo sedaj glave kajti postopanje kralja med boleznijo svoje soproge je povečalo njegovo populariteto med portugalskim ljudstvom.

Ruski proračun za šole

se je za leto 1914. povešal za 18 milijonov rubljev (47,763,000 K) ter znaša 161,630,000 rubljev ali 409,934,000 kron. Za ljudske šole je določenih 68,856,000 rubljev (175 milijonov kron). Na vsakega ruskega prebivalca odpade po 2 K 51 vin. Bodoče leto se odpre 22 novih gimnazij in 13 realk.

Bestijalen deček.

Sedemkratni umor petnajstletga Marcela Redureana je vzbudil v Parizu veliko razburjenje. Morilec je priznal, da ga je bitakrat njegov gospodar ozmerjal in da sta se nato skregala. Ko se je obrnil nato gospodar, je pograbil vinarški nož in mu ga sunil od zadaj v vrat. Kmet se je zgrudil ves oblit s krvjo in je bil na mestu mrtev. Krv mi je brizgnila, tako pripoveduje, v oči, da nisem ničesar videl. Stekel sem v hišo, kjer me je srečala njegova mati. Prerezal sem stari ženi vrat. Kmetova žena in ena izmed deklet sta prihiteli na kričanje stare matere. Tudi tema sem prerezal vratove; nato sem stekel v sobo, kjer so ležali otroci v postelji. Bili so trije dečki v starosti 8, 7 in 2 leti. Vsem trem sem prerezal vrat in pobežnil.

Samomor dveh žen.

V hotelu "Esplanade" v Budimpešti sta izvršili dve ženi samomor. K temu samomoru poročajo sedaj še sledeče podrobnosti: Obe dami sta bili sestri iz precej ubožne rodbine. Zato se je smatralo za srečo, ko se je starejša poročila z nekim inženirjem. Ga. Windhagen pa se je v zadnjem času večkrat sprla s svojim možem. Mož jo je imel namreč da občuje z nekim drugim in njena sestra, dvajsetletna Adelajda ga je še hujskala. Prišlo je do burnih prizorov med zakonskima, in ker je žena tajila, je zahteval mož, da to izpove v pričo onega možka. Sedaj se je mlajša sestra začela kesati, da je moža svoje sestre nahujskala in obe sta sklenili, da se izogneta tej konfrontaciji s tem, da se usmrta.

Zarubljena blagajna laškega vojnega ministra.

Čuden dogodek se je pripetil pred kratkim v blagajniških prostorih laškega vojnega ministristva v Rimu. Prišel je namreč sodni uradnik in je zarubil blagajno vojnega ministristva. Apelacijski sodni dvor je namreč razsodil v neki pravdi, da dolguje vojno ministristvo nekemu Staro iz St. Marie Capue Vetere 2000 lir. Ker ministristvo kljub sodni razsodbi ni plačalo, je Staro zarubil blagajno. Predsednik dotičnega oddelka je izjavil izvršilnemu organu, da blagajne ne more zarubiti, pač pa lahko zarubi opravo v njegovi pisarni. Toda zastopnik stranke s tem ni bil zadovoljen in je hotel na vsak način vdreti v blagajno. Ko so mu hoteli to s silo zabraniti, je poklical mož karabiniere. Ko so prišli vojniki, je sodni organ vendar toliko odnehal in dal toliko odloga, da lahko o tem spornem vprašanju, če se sme ministristva blagajna zarubiti ali ne, odloči prector.

Za smeh in kratek čas.

Volitve.

Pri Sv. Tomažu je bilo žegnane in po starodavnem običaju se se v gostilni seple, točno ob pol 5. popoldne, kakor še vselej, kar pomnijo najstarejši očanci.

Ob pol 6. je kremlarjev sinček pritekkel na žandarmerijsko postajo in rekel:

"Prosimo, naj gredo hitro na pomoč, pri nas se tepejo že celo uro."

"Zakaj pa te oče ni prej sem poslal", je vzkliknil postajevo-dija in se pripravljal na odhod.

"Ja, prej je naša stranka zmagovala", je dejal fantek; "zdaj pa zmagujejo liberalci, pa so oče rekli: pojdi hitro po orožnike..."

V službi.

— Vzemite me za blagavnik, gospod, tako sem kratkoviden, da niti do postaje ne pridem sam.

NA VESELICI.

— Kaj sedaj igrajo?
— Koračnico.
— Se mi ne dopade, zame je malo preglasna.

Miglaj.

— Gospodična, za Vami bi šel na konec sveta.
— Ne bo potreba, gospod, jaz stanujem samo dva bloka od tu.

Razočarana.

Žena: — Ti jaz sem izstopila iz literarnega kluba.
— Zakaj?
— Ker se ne govori v njem drugega kot o knjigah.

"Višji krogi."

Zdravnik: — Vaša hči mora piti železnato vino.
— Kaj ko bi poskušali s kako dražjo kovino?

POMAGATI SI ZNA.

Igralec: — Zdi se mi, da mi je občinstvo nočoj malo manj žvižgalo.
— Seveda; mar sem zastoj razdelil med poslušalce dva ki lograma bombonov.

Slov. samostojno podp. društvo "EDINOST"

V LA SALLE, ILL.
Ustanovljeno 9. maja 1909. Inskriptirano dne 18. avgusta 1911
v državi Illinois.

Glavni odbor:
Predsednik: Ivan Novak, Box 173, La Salle, Ill.
Podpredsednik: Lavoslav Zevnik, 1037 2nd St., La Salle, Ill.
Tajnik: Fran Leptich, 1155 3rd St., La Salle, Ill.
Blaznik: Jos. Barbarich, 1202 1st St., La Salle, Ill.
Zastopnik: Mark Fr. Kobal, 1026 - 1st St., La Salle, Ill.
Zastopnik za Ogledbo: Fran Jerina st., Box 24, Oglesby, Ill.

NADZORNIKI:
Franc Petek, 147 Union St., La Salle, Ill.
Tom Golobčič, 23 Union St., La Salle, Ill.
Matevž Urbanija, 1226 - 3rd St., La Salle, Ill.

Bolniški odbor:
Joe Nak
Joe Fr. Bergles, 1227-3rd St., La Salle, Ill.
Vinc. Klaussek
Poslanec: Janez Golobčič, 203 Union St., La Salle, Ill.
Zastavonca: Anton Strukelj, 202 - 1st St., La Salle, Ill.
Redne mesečne seje se vršijo vsako drugo nedeljo v mesecu ob eni uri popoldan v dvorani sobrata Mat. Kompa.
Rojaki v La Salle in okolici so vladno vabljeni k obilnemu pristopu.

Prijetna vest

ZA VSAKO SLOVENSKO DRUŠTVO V ZJEDINJENIH DRŽAVAH OB TEM ČASU SPLOŠNE DRAGINJE JE, DA NAŠA :-:

slovenska unijska tiskarna računa še vedno najnižje cene za vse najboljše družbene in trgovske TISKOVINE. Tisoče zahval slovenskih društev po Ameriki, katerim smo tiskovine izgotovili, nam je velik dokaz, da smo ustregli že tisočim društvom.

Mi izdelujemo društveni papir, kuverte vseh mer, bolniške liste, pravila, prošnje za vsprejem, plačilne knjižice, vse tiskovine za veselice. Ako imate sploh kako tiskovino, pošljite jo nam, in od nas dobiti točen odgovor, koliko stane, delo je narejeno v najkrajšem času v vašo popolno zadovoljnost. Pišite po cene.

Prva slovenska unijska tiskarna

CLEVELANDSKA
AMERIKA,
6119 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

Phone Canal 1631

Denar mečete proč!
ako ne podpirate svojega rojaka.
Pri meni dobiti

izvrstno domače vino
galon po 75c. in več.

Pri odjemu več kot 10 galon dajem popust, ter se posebno priporočam slavim slovenskim društvom ob priliki kakke veselice, tudi onim za svatbe.

V galoji imam izvrstne domače slobase in vsakovrstno grocerijsko blago, katerega ljubim naš narod. Pošiljam denar na vse strani sveta in parobrodne listice za vse proge. Zastopam "Glas Naroda", prodajam in kupujem avstrijski denar. S tvojko Frank Sakser sem v trgovski zvezi. Upravljam vse v notarski posel spadajoče dela, ker sem javni notar. (Notary Public.)

FRANK JURJOVEC
1801 W. 22nd Street, Chicago, Ill.

EDINA SLOVENSKA TVRDKA.
ZASTAVE, REGALJE, ZNAKE, KAPE
PEČATE IN VSE POTREBSCINE
ZA DRUŠTVA IN JEDNOTE.
Delo prve vrste, Cene nizke

F. KERŽE CO

2718 S. MILLARD AVE., CHICAGO, ILL.
SLOVENSKY CENIK POSILJAMO ZASTONJ

Phone 246.

FRANK PETKOVSEK,
javni notar — Notary Public,
718-720 Market St., WAUKEGAN, ILL.

PRODAJA fina vina, najbolje izbrane te izvrstne smotke — patentovana zdrava vila.

PRODAJA vošne listke vseh prekomor skih črt.

POŠILJA denar v star kraj znesiljivo in poštovno

UPRAVLJA vse v notarski posel spadajoča dela.

Zastopnik "GLAS NARODA", 82 Cortlandt St., New York.

Jugoslovanska Katol. Jednota. Incorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota. Sedež v ELY, MINNESOTA. URAĐNIKI: Predsednik IVAN GERM 507 Cherry Way or Box 57, Braddock, Pa. Podpredsednik: IVAN PRIMOŽIČ, Ely, Minn., Box 641. Glavni tajnik: GEO. L. BRIGZICH, Ely, Minn., Box 424. Pomočni tajniki: MIHAEL MRAVINEC, Omaha, Neb., 1234 So. 15th St. Blagajnik: IVAN GOUZE, Ely, Minn., Box 105. Zaupnik: ALOJS VIRANT, Lorain, Ohio, 1700 E. 28th St. VRHOVNI ZDRAVNIK: Dr. MARTIN J. IVEC, Joliet, Ill., 930 N. Chicago St. NADZORNIKI: ALOJS KOSTELIC, Saldo, Colo., Box 532. MIHAEL KLOBUČAR, Calumet, Mich., 115 — 7th St. PETER SPEHAR, Kansas City, Kans., 422 No. 4th St. POROČNIKI: IVAN KERZISNIK, Burdine, Pa., Box 133. FRANK GOUZE, Chisholm, Minn., Box 715. MARTIN KOČEVAR, Pueblo, Colo., 1219 E. 11th Ave. Val dopisi naj se pošiljajo na glavnega tajnika, vse denarne pošiljave pa na glavnega blagajnika Jednote. Društveno glasilo: "GLAS NARODA".

NOVICE IZ STARE DOMOVINE.

KRANJSKO. Pogreb sodnika Ivana Šinkovića. Dne 16. okt. se je vršil pogreb sodnika Ivana Šinkovića. Zadnjo čast je blagopokojniku izkazalo veliko število starih "Danice" in "Zarje", med katerimi so bili tudi oni, ki so svojedobno z blagopokojnikom sodelovali ob pokretu slovenskega katoliškega visokošolskega dijaštva. Prijatelji so spremili svojega dobrega in zvestega prijatelja do groba. Saj je bil pokojni Ivan kljub bogatim duševnim možnostim ponižen človek, kojega mehka, za vse lepo in plemenito vneta duša je zamogla v resnici iz srca ljubiti. Kratko rečeno, pokojni Ivan je bil človek ljubezni. Še kot mlad dijak je vedno zatrjeval, da je resnična in prava ljubezen prvi predpogoj zboljšanja sedanjih slabih socialnih razmer. Ljubil je slovenski narod in z gorečnostjo in njemu lastno zgovornostjo je kot dijak navduševal prijatelje za delo v korist našega ljudstva. Ganljivo je bilo slišati, ko je kot dijak v družbi svojih prijateljev v pesniškem poletu opisoval ljubezen do svoje uboge matere-trpinke, ki ga je v siromastvu vzgojila in mu zasadila v srce ono globokomnost, katero je ohranil do groba. In ko je spoznal svojo soprogo, se jo je oklenil z nepopisno ljubeznijo, v njej je videl vzor žene, koje vrline je rad opisoval svojim prijateljem. Oči so se mu iskriale veselja, ko je opeval svojo srečo in zadovoljnost v zakonu. In ko se mu je v tem srečnem zakonu rodil otrok, ogreval ga je z ljubeznijo, ki je bila le njemu lastna. Sliko svojega ljubljenega deteta je vedno nosil pri sebi in bilo mu je v največje veselje, če jo je le mogel svojim prijateljem pokazati. Ni mu bilo dano dolgo uživati srečo. Neizprosna smrt je ugrabila ljubečji soprog ljubečega moža, nedolžnemu otročiču ljubečega očeta, dobri materi hvaležnega sina in prijateljem dobrega in zvestega prijatelja.

Kanalji zbiralniki. Izvzemši franciškansko nabrežje od Hradskega mostu čez šentjakobsko nabrežje skozi drevored pred Prulam do Vodnih vrat in od tu ob Ljubljani do Privoza so sedaj kanalska dela končana. Istotako je zbiralnih dograjen od Tržaške ceste do Gradaščice. Z deli v Prulah se zaključuje dela na desnem bregu Ljubljane. Zepne tativne na ljubljanskem trgu se že dlje časa pojavljajo, a ni bilo mogoče priti storilec na sled. Tudi 13. okt. so bile na trgu pri kuretinski pokradene trem zenskam tri denarice s približno svoto do 50 kron. Trzni stražniki so razne sumljive elemente neprestano nadzorovali, dokler se ni ptiček vendar vjel. Ko so bile tativne ovađene, je trzni redar zadevo povedal uslužbenecem rešilne postaje Antonu Zdraviču, ki je bil baš v obližju, in gre le temu zaslugi, da je dolgopostrežna doletela že vendar usoda. Zdravič je kmalu zagledal nekega okoli 16 let starih mladeniča, ki se je sumljivo sukal okoli zensk in ga začel nadzorovati. V tem, ko so trzni redarji pazili vsak na svojem mestu, navedeni fant pograbi iz kurnika neki kupovalki denarnico ter jo hoče spraviti. V tem ga pa že pograbi krepke Zdravičeve roke, nakar priskočijo na vršič trzni redarji in ptiček je bil v rokah. Tajiti seveda ni mogel, ker je ukradeno denarnico imel še v rokah. Navedene je Ivan Bončar iz Št. Vida pri Ljubljani, ki je nedvomno izvršil tudi prejšnje tativne. Pri sebi je imel tudi npravnstveno izpričevalo, namreč sodniško povabilo, s katerim ga vabi kazenski sodnik zaradi potepuštvu. Izročili so ga policijskemu stražniku, ki ga je aretirjal.

ŠTAJERSKO. Smrtna kosa. V Solčavi je umrla daleč naokoli znana nekdanja lastnica Jovanijske hiše v Logarski dolini, 88letna občinska ubožnica Marija Erjavec. — V Rožni dolini pri Ljubljani je umrl Anton Bezjak, doma od Sv. Lovrenca v Slovenskih goricah, star 67 let. — Pri Sv. Benediktu je umrla na zastupljenju mladenka Ivanka Pivec. Revica je postala žrtev nekega brezčastnega štajerčijanca. Ustrelil se je v Vitanju trgovec z lesom Jožef Fiausch. Poroka. V Novi cerkvi blizu Celja se je dne 13. okt. oporočil vrl mladenič Josip Arlič z gd. Alojzijo Stepihar. "Štajerc" je dobil novega urednika. Linhart je šel na dopust. Pravijo, da ga je njegov idealšnop tako zdelal, da je postal resno bolan. Nadomestuje ga, kakor se poroča iz Ptuj, učitelj Kramberger, kateri je že dosedaj bil priden sodnik šnopsarskega glasila. Duhovniške vesti. Dr. Janez Jančič, župnik v Št. Petru v Savinjski dolini, je bil povodom povelitve novega velikega oltarja imenovan za knezoškofijskega duhovnega svetovaleca. — Beno Čirnič, kapucin v Murau na Zgoranjem Štajerskem, je sprejet v minoritski red in je nastavljen za kaplana v Ptuj (minoritska župnija).

PRIMORSKO. Smrtna kosa. V Rojanu je umrl zidarski mojster Fran Čebul, star 34 let. — V Gorici je umrl inženir Friderik Mosectig, vpokojeni uradnik južne železnice, star 82 let. Pokojnik je oče okrajnega glavarja Pavla Mosectiga in okr. komisarja dr. Josipa Mosectiga. Pogumen finančni stražnik. V Barkovljah pri Trstu je 12. okt. predpoldne rešil finančni stražnik Fran Schott tri dečke gotove smrti. Kakih 200 metrov od obrežja je piš veter prevrnil malo barčico in dečki, ki so bili v njej, so popadali v vodo. Vsi bi bili utonili, da ni skočil omenjeni stražnik v čoln, s katerim je vesljal na morje in jih rešil iz vode. Schott se je že prej parkrat izkazal pri rešitvah življenja. Iz strahu pred tatovi je skočila 12. okt. nekoliko pred polnočjo iz svojega stanovanja v prvem nadstropju 75 let stara Marjeta Tadien v Trstu. V polsnu je slišala neki šum in ker je mislila, da so tatovi v stanovanju, je zabarikadirala vrata svoje sobe. Ko pa šum le ni ponehal, je skočila na cesto, kjer je obležala pobita, nakar je kmalu umrla. Mlada tipkarića pedođovala milijone. Iz Reke poročajo: Ko se je dne 12. okt. izprehajala po reškem Korzu tipkarića Elizabeta Kačič, jo je nagovoril vpokojeni srbski polkovnik Sava Dimitrijević. Stari gospod je prišel slučajno v Reko ter spoznal v Elizabeti Kačič hčerko svojega starega prijatelja, ki je umrl pred par leti v Nišu. Oče mlade deklice je imenoval polkovnika za izvršitelja svoje oporoke, v kateri je zapustil hčerki milijon kron. Nikdo ni imel pojma, da je njen oče tako bogat in se je to izkazalo šele pred njegovo smrtjo, ko je napravil oporoko. Mlada tipkarića, ki je izneznanih razlogov zapustila Niš, tako da ni nihče vedel, kje biva, ni sprva verjela svoji sreči. Zatrđilom starea, ki ga je poznala še iz mladih dni, pa je morala verjeti. Dal ji je takoj nekaj tisoč kron, da odpotuje v Srbijo in prevzame dedščino, kar je tudi storila. Prepovedani semnji. Okrajno glavarstvo v Sežani je do prekličenja prepovedalo vse živinske semnje v sežanskem okraju. Svojo prepoved je motiviralo s kugo na gobeh in parkljih, ki se pojavlja v območju okrajnega glavarstva.

KOROŠKO. Predržen vlom. Pred kratkim je vlomil predržen tat v stanovanje trgovke z zlatino in srebrnino Franciške Pichler na Radečkoga cesti v Celovcu. Vlom je izvršil med 5. in 6. uro popoldne. Ker je delal v sobi preveč ropota, je Pichlerjeva postala pozorna in šla gledat v sobo. Videla je tatu ravno, ko je skočil skozi okno. Tat je odnesel samo eno kuralo. Vlom v obrtno-pospeševalni zavod v Celovcu. Dne 11. okt. opo-

SLOVENSKO ZAVETIŠČE. GLAVNI ODBOR: Predsednik: Frank Baker, 23 Cortland St., New York, N. Y. Podpredsednik: Paul Schaefer, Calumet, Mich. Tajnik: Frank Kerz, 2711 S. Millard Ave., Chicago, Ill. Magazinik: Geo. A. Stronach, Ely, Minn. DIREKTORIJ: Direktorij obstoji iz jednega člana opika od vsakih Slovenskih podporjalnih organizacij, od vsakih Slovenskih listov in od vsakih samostojnih društev. Na snemke, knjižice in vse druge se obrnite na tajnika: Frank Kerz, 2711 S. Lawndale Ave., Chicago, Ill. Tuđi vse denarne pošiljave pošiljajte na ta naslov. Narod ni na skrbi na svoje rove, nima prostora med civilizovanimi narodi. Novek ni na podpiru narodnih svobod, ni vreden nia svojega naroda. Spominjajte se ob vsakih prilikah Slovenskega Zavetišča.

Kje je moj brat JOSIP ERJAVEC? Doma je iz Grosuplja. Prej 18. meseci je odsel iz Clevelanda v Elkhart, Ind. Ako ve kdo izmed rojakov za njegov naslov, naj mi ga naznani, ali pa naj mi sam piše. — Louis Erjavec, 16006 Waterloo Rd., Collinwood, Cleveland, Ohio. (29-31—10) Kje je moj prijatelj ANTON LERNART? Doma je iz Kriške fare pri Litiji. Pred 8. leti sva bila nazadnje skupaj na Hibbingu, Minn. Prosim cenjene rojake, kedor ve za njegov naslov, da ga mi naznani, mu dam \$5 nagrade. — John Bradac, P. O. Box 118, Henry, W. Va. (22-10—4-11) Išcem svojega sorodnika JOSIPA CIMPERMAN, kateremu imam sporočiti več važnih zadev iz starega kraja. Šlihal sem, da se nahaja nekje v Somerset Co., Pa. Prosim cenjene rojake, če kedor ve za njegov naslov, da ga mi naznani, ali naj se pa sam javi. — Anton Zgonec, Jennings, Garrett Co., Md. (28-31—10) Rada bi zvedela za naslov mojega brata ANTONA MESTEK. Doma je iz Martinjaka pri Cerknici, Kranjsko. Zadnji dopis od njega sem dobila 13. septembra 1912 iz Oregon City, Ore., potem pa nisem dobila na moja tri pisma nikakega odgovora. Prosim, komur je kaj znano o njem, naj mi blagovolji poročati, za kar se mu vnaprej zahvaljujem; ako pa sam bere ta oglas, naj mi on piše in pojasni svoj položaj. — Agnes Weneel, 1717 E. 29th St., Lorain, Ohio. (28-30—10) BRATA VOGRİČ, SLOVENSKI SALOON IN RESTAURANT. 211 Graham Ave., Cor. Stagg St., Brooklyn, N. Y., se pripravljata greaternewyorskim Slovencec za obilen obisk. Fina kuhinja, izvrstna domača in importirana pijača, izborna postrežba. V nedeljo dopoldan brezplačen prigriček. Ob nedeljah in sobotah zvečer je na razpologo velika dvorana za ples. Moderno opremljeno keglijšče. — Svoji k svojim! — (Adv.) Največja in najstarejša notarska in odvetniška pisarna. KONZUL MAX SHAMBERG ustanovljena leta 1866. Lastniki: Dr. L. Friedfeld, avstrijski odvetnik in W. Haberfeld 416 Sixth Ave., Pittsburg, Pa. Obrnite se na nas v vsih notarskih, i tožbenih, dedinskih in konzularnih poslih.

Edna zaloga Družinskih in Blaznikovih PRATIK za leto 1914. 1 iztis stane . . . 10c. 50 iztisov stane . . . \$2.75 100 iztisov stane . . . \$5.00 Cene Blaznikove pratike so iste. V zalogi: UPRAVNIŠTVA "GLAS NARODA", 82 Cortland St., New York ali pa: 6104 St. Clair Ave., N. E. Cleveland, O. Josip Scharabon blizu West postaje 415 West Michigan St., Duluth, Minn. Pošiljam denar v stare domovine in prodajam parobrodne in železniške listke. Opomba: Faxite na oglas v sobotnih številkih.

Po nižani ceni! Amerika in Amerikanci Spisal Rev. J. M. Trunk je dobiti poštnine prosto za \$2.50. Knjiga je vezana v platno in za spomin jako prilicna. Založnik je imel veliko stroškov in se mu nikakor ni izplačala, zato je cena znižana, da se vsaj deloma pokrijejo veliki stroški. Dobiti je pri: Slovenic Publishing Company, 82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

Važni nasvet. V sedanjem kritičnem času v katerem je človeško telo radi pogoste preembe vremena v največji meri razpostavljeno raznim boleznim kakor: kašelj, reumatizem, teško dihanje, glavobolj, slab tek do jedi, neredni odčistek, zobobolj, nahod, boleznj ledvice, srčenju kože itd. — je jako važno za vsakega, da ve kam se obrniti za pomoč da ne trsi zastoj svoj teško prisluženi denar. — Kam? — Edino le tja, kjer je že stotina bolujočih dobilo uspešna zdravila za jednake in slične bolezni in to je:

THE PARTOS PHARMACY v New Yorku. Vsaki, kateri naroči najmanje za \$1.00 od zđolaj označenih zdravil dobi kar darilo jeden krasni koledar za leto 1914. — Izrežite dolnji Cupon za brezplačni koledar ter ga z pismom v katerem naznačite točno za kakšno bolezen želite zdravila in kateremu priložite potrebni denar ter naslovite na: THE PARTOS PHARMACY, 160—2nd Ave. New York, N. Y. Imenik in cenik najglavnejih zdravil:

Partola	\$1.00
Protiv glavobolu	Partocura \$1.00
Protiv slabem spanju in za živčne bolezni	Partone Elixir \$1.00
Za bolezni želodeca	Partowill \$1.00
Zoper izpadanje las	Partolin II. \$1.00
Za porastenje las, brk in brade	Partolin II. \$1.00
Za pričke (mazulje) po koži in za gladko kožo	Partocream \$1.00
Za impotenco (oslabeo naravo) in onanijo	Partobrace \$1.00
Za kašelj, prsne in plućne bolezni	Partoough \$1.00
Za reumatizem in kostobolje	Rheumabalsam & Powder \$2.00
Za sifilis	Partobisquits \$4.00
Za akutni triper	Triplets št. 1. \$2.00
Za kronični triper	Triplets št. 2. \$2.00
Za polucijo in gubitek	Triplets št. 3. \$2.00
Za beli tok ženi	Triplets št. 4. \$2.00
Za zlato žilo (Hermohoide)	Partopile \$1.00
Za bolezni oči (vnetje)	Eriauer Water & Salve \$2.00
Za osivele lase	Elsawater \$1.00
Za bolezni ledie	Partoherb \$1.00
Protiv kostobolu (Gicht)	Partopain \$1.00
Za srbenje kože	Partoeyl Salve \$1.00

CUFON ZA BREZPLACNI KOLEDAR. Prigibno pošiljam \$..... za ter brezplačni koledar za leto 1914. Ime in priimek: No. or box City Staate

NAZNANILO. Člane društva sv. Barbare postaja št. 80 v Tereio, Colo., prosim, da mi pošljejo svoje sedanje naslove in sploh vsa nadaljna društvena poročila na spodnji naslov. Radi štrajka v Colorado so se člani razšli in imam več pisem za razposlati, zato želim naslove istih. Oni člani, katerim je pošel čas za potni list, naj istega ponove. Frank Krebs, (28-31—10) Universal, Ind. Išcem svojega očeta JOSIPA BREZEC. Doma je iz vasi Ig pri Ljubljani. V Ameriki biva že nad 26 let in 16 let je že preteklo, ko sem zadnjič šel od njega. Ne znam, če je živ ali mrtve. Ker ima pa v stari domovini posestvo, bi rad izvedel, kaj namerava s posestvom napraviti. Ako se ne oglasi v teku dveh mesecev, smo polnoletni dediči prisiljeni uvesti postopanje, da se ga proglasi mrtvim. Prosim cenjene rojake, če bi morda kedor kaj znal o njemu da mi poroča, za kar mu bōdem hvaležen. — Joseph Brezec (sin), Box 159, Forest City, Pa. (23-10—11-12) Trgovec s slatko M. POGORÉLO, 29 E. Madison St. — Room 1112, Chicago, Ill. Opomba: Faxite na oglas v sobotnih številkih.

Skrivnosti Pariza.

Slika iz nižin življenja.

Spisal Eugene Sue. — Za "Glas Naroda" priredil J. T.

(Nadaljevanje.)

V mali sobici sta sedela pri kamnu madama Georges in abbe Laporte, župnik buquevalški in govorila o Marijini Cvetlici.

Prav imate, madama Georges — je rekel starec in si podprl z rokami glavo — to moramo povedati gospodu Rudolfu.

Njena, svojemu največjemu dobrotniku, bo mogoče deklo povedalo, kaj mu je na srečo.

Kaj ne? Se neoj mu bom pisala; njegov naslov imam.

Ubogi otrok! Kako bi bila, lahko srečna! Kaj ji neki teži srce!

Nikakor jo ni mogoče razvedriti. Uči se sicer z največjim veseljem, toda —

Kar se tega tiče, je zadnji čas res izobraževati napredovala. Brati se je že precej dobro naučila, ravnotako tudi računati in pisati.

Kmalo ni bo zamogla pomagati pri knjigovodstvu. Tako se je učila, da bi bila skoraj obolela.

K sreči jo je oni črni zdravnik popolnoma ozdravil.

Gospod David je tako dober! Tako se je zanimal za! No, pa saj se vsi, ki jo poznajo. Vsak jo ljubi, vsak jo spoštuje. Ubogi otrok!

Po par minutah je abbe odgovoril:

Ali mi niste rekli, da je veliko vplivala nanjo navzočnost madame Dubrenil, najemnice posestva vojvode Lucenay-a.

Njena hči Klara ljubi Plesalko, kakor svojo sestro, toda zdi se mi, da je v Klarini bližini vedno bolj žalostna.

To mi je pravečta uganika, madama Georges. — Kaj bi bil vzrok te tajne boli? Med njenim prejšnjim in sedanjim življenjem je razloček kot med nebom in peklom. Cloveku se mora slednjič dozvedeti, da ni zadovoljna.

Ona! veliki Bog! — ona, ki ne ve, kako bi izkazala svojo hvaležnost! Ali ne stori vsega, kaj je v njeni moči, kar se celo prezege njeno moč. Kakor mravlja je, kakor čebela.

Ponosni sta nanjo, kot je ponosna mati na svojega otroka! — se je nasmešnil abbe.

Oči madame Georges so se napolnile s solzami; mislila je na svojega sina.

Abbe je takoj uganil, kaj ji je.

Ne bodite malodušni, gospa. Ker Vam je Bog vzela sina, Vam je poslal to deklico v zameno. Prepričani bodite, da se bode tudi sin vrnil.

Ali je deklica že dovolj pripravljena, da bo lahko sprejela svete zakramente, gospod abbe?

Ko se bom vračal neoj žnjo proti domu, ji bom povedal, da se bo to že lahko zgodilo v teku štirinajstih dni.

Upam, da boste sčasoma tudi Vi, gospod abbe, poročali mlad par —

Kako mislite?

Zakaj bi se Marija ne poročila, če bi se spoznala z dobrim mladeničem?

Abbe je žalostno zgnal z glavo rekoč:

Poročiti? Ne. Naša dolžnost bi bila povedati onemu, ki bi jo hotel vzeti, vso njeno preteklost. In njena mladost je omadeževana. Nikdo bi jo ne hotel za ženo.

Toda Rudolf je tako dobitljiv. Za svojo varovanko bo storil vse. — Lepa dota —

Ah, žalosten zakon, pri katerem igra glavno ulogo denar.

Posledice takega zakona so grozne —

Prav imate, gospod; grozno bi bilo. Kako nesrečna bodočnost jo čaka!

Velikih grehov se mora pokesati.

Moj Bog, gospod abbe, ali je kaj čudnega, da je padla tako globoko, ker ni imela nikake opore, nobenega dobrega človeka poleg sebe?

Če bi imela dovolj moralnega čuta, bi se lahko vzdržala.

Ali ni nikdar poskušala uteči tej strašni usodi? Ali so v Parizu res tako redki dobri kristjani?

Dovolj jih je, toda kedo naj bi našel Plesalko? Tisočkrat bi prej pokazali vrata, predno bi se ji posrečilo dobiti dobrega prijatelja. — Mogoče bi se jo usmili kaka dobra mati, pa kje naj jo najde? — Verujte mi, tudi jaz sem poznala revščino.

V tem trenutku je vstopila Marija.

Kje si bila hčerka?

Kokoši sem spravila v kurmik, nato sem šla v shrambo za sadje.

Zakaj ne rečeš Klavdini, da bi ti pomgala? Preveč se boš utrudila.

Ne, ne, madama; v shrambi za sadje je tako prijetno; kak duh!

Idite enkrat žnjo, gospod abbe. Boste videli, kako je vse uredila.

Da, gospod abbe, zadovoljni boste... Posebno jabolka so lepa.

Solnce zahaja, Marija. Saj me boste spremili do doma, kaj ne? Vzemite plašč, ker je mrzlo, otrok. Toda, ali bi ne bilo skoraj boljše, da bi ostali doma!... Kaj če bi me kdo drug spremlil?

Gospod abbe, to bi bil prevelik udarec za Marijo. Vi ne veste kako se čuti srečnega, če sme iti z Vami.

Gospod abbe — je pristavila Marija in ga pogledala s svojimi velikimi modrimi očmi — mogoče niste zadovoljni zmenoj?

Jaz! — Ubogi otrok! — Le hitro vzemite plašč, da se ne boste prehladili.

Marija se je zavila in ponudila duhovniku roko.

K sreči ni daleč in pot je varna.

Malo pozno je že — je rekla madama — ali naj pošljem še koga drugega z Vama?

Ali mislite, da sem tako strahopetna? — se je nasmešnila Marija — saj je komaj četr ure hoda in vrnem se še pred nočjo.

Po teh besedah sta zapustila pristanišče.

Nekaj minut pozneje sta se nahajala na križišču, nedaleč od tam, kjer so bili skrili učitelj, Sova in Hromec.

IV.

Zaseda.

Bouquevalsko župnišče je stalo vrh hriba v košanjem gozdičku, odkoder se je zamoglo videti po celi vasi.

Tiho, moč — se je oglasila Sova — dekle in črnih sta že odšla skozi soteske. Kot mi je povedal oni dolgin v črni obleki, ga vsak večer spremlja domov. Ko se vrne, jo napademo, zvezemo in odnesemo v voz.

Če bo pa klical na pomoč! Kot praviš, so hiše čisto v bližini — lahko bi se slišalo.

Da, hiše so blizu — je potrdil Hromec. Ko sem se splazil po trebuhu malo naprej, sem slišal nekoga, ki je poganjal konje.

Napravimo takole — je predlagal učitelj z vtolim glasom: — Hromec bo stražil tam, kjer se zavije pot. Ko bo videl deklico prihajati, naj se ji približa in naj ji reče, da je sin uboge žene, ki je omagala na poti. Pri tem naj jo poprosi, da naj gre žnjim.

Prav, možiček. — Uboga stara žena je Sova. — Izvrstno. — Ti si res najbolj prebrisani, ljubček. — Zaj pa potem!

(Dalje prihodnjič.)

= Cenik knjig, =

katero se dolo v zalogi

Slovenic Publishing Company 82 Cortlandt St., New York, N. Y.

Table with columns for book titles and prices. Includes 'MOLITVENIKI' and 'POUČNE KNJIGE'.

Table with columns for book titles and prices. Includes 'ZABAVNE IN RAZNE DRUGE KNJIGE' and 'SPILMANOVE POVESTI'.

Table with columns for book titles and prices. Includes 'ZABAVNE IN RAZNE DRUGE KNJIGE'.

Table with columns for book titles and prices. Includes 'ZABAVNE IN RAZNE DRUGE KNJIGE'.

Table with columns for book titles and prices. Includes 'ZABAVNE IN RAZNE DRUGE KNJIGE'.

Table with columns for book titles and prices. Includes 'ZABAVNE IN RAZNE DRUGE KNJIGE'.

Table with columns for book titles and prices. Includes 'ZABAVNE IN RAZNE DRUGE KNJIGE'.

Table with columns for book titles and prices. Includes 'ZABAVNE IN RAZNE DRUGE KNJIGE'.

Table with columns for book titles and prices. Includes 'ZABAVNE IN RAZNE DRUGE KNJIGE'.

Table with columns for book titles and prices. Includes 'ZABAVNE IN RAZNE DRUGE KNJIGE'.

Table with columns for book titles and prices. Includes 'ZABAVNE IN RAZNE DRUGE KNJIGE'.

Table with columns for book titles and prices. Includes 'ZABAVNE IN RAZNE DRUGE KNJIGE'.

Table with columns for book titles and prices. Includes 'ZABAVNE IN RAZNE DRUGE KNJIGE'.

Table with columns for book titles and prices. Includes 'ZABAVNE IN RAZNE DRUGE KNJIGE'.

Table with columns for book titles and prices. Includes 'ZABAVNE IN RAZNE DRUGE KNJIGE'.

HARMONIKE

bedisi kakoršnekoli vrste izdelujem in popravim po najnižjih cenah, a delo trpežno in zanesljivo. V popravu zanc. aljivo vsakdo pošlje, ker sem že nad 16 let tukaj v tem poslu in sedaj v svojem lastnem domu. V popravku vzamem kranjske kakor vse druge harmonike ter računam po delu kakoršno kdo zahteva brez nadaljnih vprašanj.

JOHN WENZEL, 1017 E. 62nd St., Cleveland, O.

431 parnikov 1,306,819 ton. Hamburg-American Line.

Največja parobrodna družba na svetu.

Regularna, direktna, potniška in ekspresna proga med:

NEW YORKOM in HAMBURGOM, BOSTONOM in HAMBURGOM, PHILADELPHIO in HAMBURGOM, BALTIMOREM in HAMBURGOM

oskrbljena z največjim parnikom na svetu "IMPERATOR", 919 čevljev dolg, 50,000 ton. in z velikimi poznanimi parniki:

Kaiserin Aug. Victoria, America, President Lincoln, President Grant, Cleveland, Cincinnati, Patricia, Pretoria, Pennsylvania, Graf Waldersee, Prinz Adalbert, Prinz Oskar, Boasia, Salamancas, Arcadia in Barcelona.

Najboljši ugodnosti v medkroju in tretjem razredu. NIZKE CENE.

Izvrstna postrežba za potnike. Za vse podrobnosti obrnite se na:

Hamburg-American Line, 41 Broadway, New York City ali lokalne agente.

VAŽNO ZA VSAKEGA SLOVENCA!

Vsak potnik, kateri potuje skozi New York bodisi v stari kraj ali pa iz starega kraja naj obišče

PRVI SLOVENSKO-HRVATEKI HOTEL

AUGUST BACH, 145 Washington St., New York, Corner Cedar St.

Na razpolago so vedne čiste sobe in dobra domača hrana po niskih cenah.

Pozor, rojaki!

Dobil sem iz Washingtona svoje srodniške listke, ker sem bil v New Yorku, kjer sem bil v službi, kjer sem bil v službi, kjer sem bil v službi...

JAKOB VAINČEK, P. O. Box 69, Cleveland, O.

"GLAS NARODA" JE EDINI SLOVENSKI DNEVNIK V ZDR. DRŽ. NAROČITE SE NANJ.

RED STAR LINE.

Plovišča med New Yorkom in Antwerpom. Redna tedenska zveza potom poštinih parnikov z brzoparniki na dva vijaka.

Table listing ship names and tonnage: SKELAND 11,904 ton, FINLAND 12,760 ton, CROONLAND 12,760 ton, VADERLAND 12,617 ton, LAPLAND 12,694 ton.

Kratka in udobna pot na potnike v Avstrijo, na Ugrsko, Slovaško, Hrvatsko, in Galicijo, kajti med Antwerpom in imenovitimi deželami je dvojna direktna železniška zveza.

Posebno se še skrbi za udobnost potnikov medkrojuja. Trejži razred obatoji od malih kabin za 2, 4, 6 in 8 potnikov.

Za nadaljne informacije, če ne v vožne listke obratni se je na RED STAR LINE

Agents: No. 9 Broadway, NEW YORK; 84 State Street, BOSTON, MASS.; 1319 Walnut Street, PHILADELPHIA, PA.; 619 Second Ave., SEATTLE, WASH.; S. E. cor. La Salle & Madison St., CHICAGO, ILL.; 1386 "F" Street, N. W., WASHINGTON, D. C.; 219 St. Charles Street, NEW ORLEANS, LA.; 11 & Locust Street, ST. LOUIS, MO.; 333 Main Street, WINNIPEG, MAN.; 119 Geary Street, SAN FRANCISCO, CAL.; 121 So. 1st Street, MINNEAPOLIS, MINN.; 31 Hospital Street, MONTREAL, CANADA.

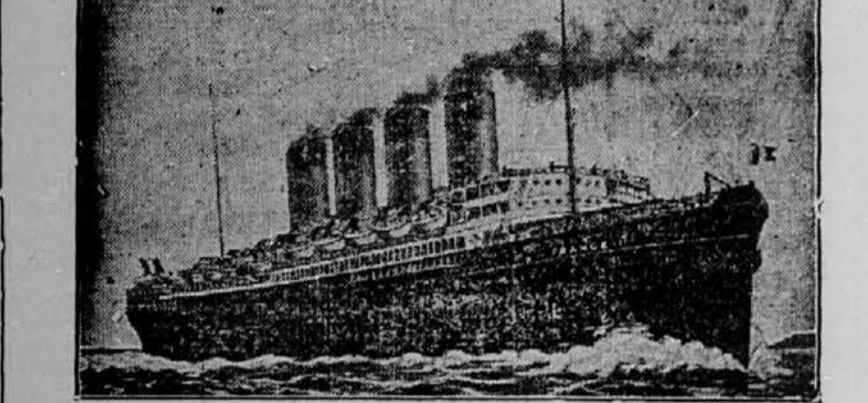
BOJAKI, NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA". NAJ VEČJI IN NAJCENEJŠI DNEVNIK.

COMPAGNIE GENERALE TRANSATLANTIQUE.

(Francoska parobrodna družba.)

Directna žrta do HAVRE, PARIŽA, SVICE, IMOSTA in LJUBLJANE. Poštni Ekspres parniki so:

"LA PROVENCE" "LA SAVOIE" "LA LORRAINE" "FRANCE" na dva vijaka na dva vijaka na dva vijaka na štiri vijaka.

Poštini parniki so: "CHICAGO" "LA TOURNAINE" "ROCHAMBEAU" "NIAGARA"

Glavna agencija: 19 STATE STREET, NEW YORK, corner Pearl St., Chesebrough Building.

Parniki odplujejo od sedaj naprej vedno ob četrtih in pristanišča št. 57 North River in ob sobotih pa iz pristanišča 84 North River, N. Y.

*LA LORRAINE 5. nov. 1913. *FRANCE 26. novembra 1913. *LA SAVOIE dne 12. nov. 1913. *LA LORRAINE 3. dec. 1913. *LA PROVENCE 19. nov. 1913. *LA SAVOIE 10. dec. 1913.

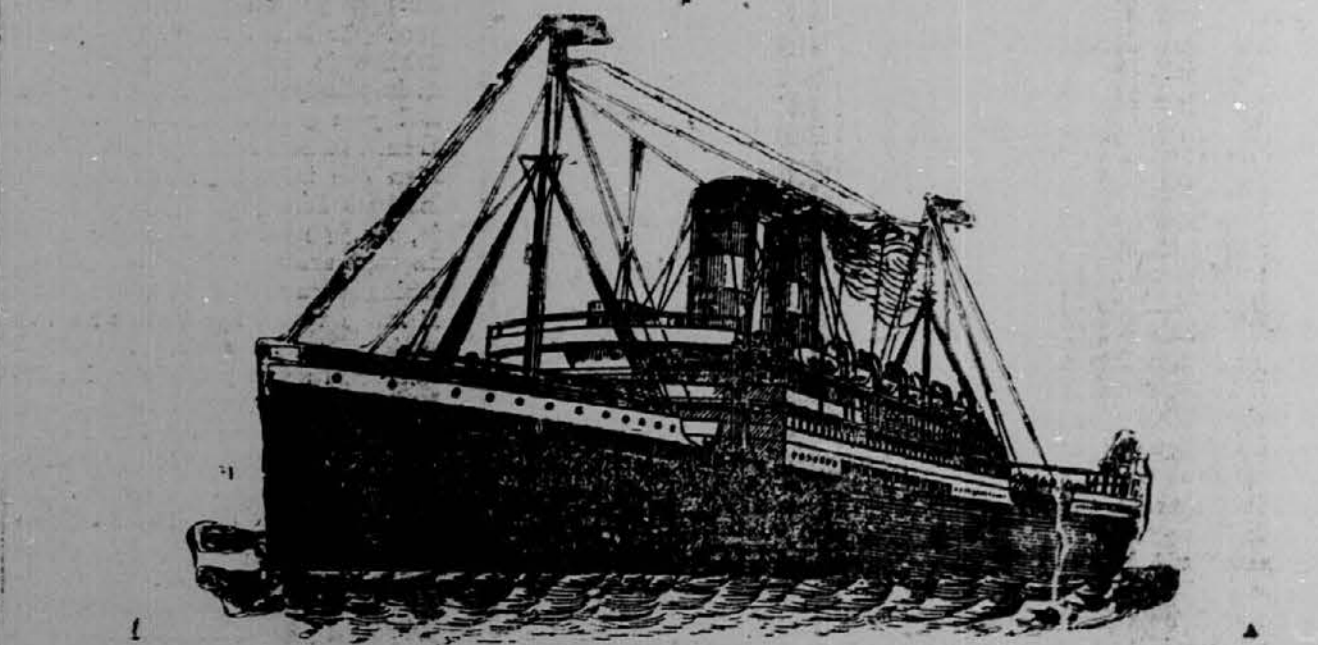
POSEBNA PLOVIŠČA V HAVRE:

*LA TOURNAINE odpl. s pom. št. 57. dne 1. nov. 1913. ob 3. popol. *ROCHAMBEAU odpl. s pom. št. 57. dne 15. nov. 1913. ob 3. pop. *CHICAGO odpl. s pom. št. 57. dne 22. nov. 1913. ob 3. popoldne. *ROCHAMBEAU odpl. s pom. št. 57. dne 13. dec. 1913. ob 3. pop.

Parniki s zvezdo zaznamovani imajo počiva vijaka. Parniki s križem imajo po štiri vijaka.

Avstro-Amerikanska črta (preje bratje Cosulich)

Najpripravnejša in najcenejša parobrodna črta za Slovence in Hrvate.

Novi parnik na dva vijaka "MARTHA WASHINGTON".

Regularna vožnja med New Yorkom, prvom in Reko.

Cena v žilnih listkov iz New Yorka za III. razred so do:

Table listing ship names and prices: TRSTA \$36.00, LJUBLJANE \$37.18, REKE \$36.—, ZAGREBA \$37.08, KARLOVCA \$37.25. Za Martha Washington in Kaiser Franz Josef I. stane \$3.00 več.

II. RAZRED do: TRSTA ali REKE: Martha Washington in Kaiser Franz Josef I. \$65.00, drugi \$50.00 do \$65.00.

Phelps Bros & Co., Gen. Agents, 21 Washington Street, NEW YORK.